

«ΤΟΥΤΟ ΠΟΙΕΙΤΕ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΜΗΝ ΑΝΑΜΝΗΣΙΝ»

(Λουκ.22,19: Α΄Κορ.11,24)

---- . ----

«...παρέλαβον από τοῦ Κυρίου ὃ καί παρέδωκα ὑμῖν»

(Α΄Κορ.11,23)

* * *

Σύγχρονη Σαμαρείτιδα καί Ἰουδαῖε **ἄτεγκτε**, πού **ἐχορτάσατε** ἐχθρότητα καί μίσος **«μὴ συγχρώμενοι»** (Ἰωάν.4,9) αἰῶνες.

Πού μέχρι τώρα **«πέντε ἐσχήκατε»** (Ἰωάν.4,18) ταίρια, καί τό ἕκτο **«οὐκ ἐστι ὑμῶν ταίρι»** (ἔ.ἄ.) νόμιμο, ἴσως·

Καί τῆς περιπλοκῆς τά περιπλεκόμενα εἶναι περιπεπλεγμένα εἰς περιπλόκους περιπλοκάς·

Πού τυχόν ψάχνετε γιά Γενοφάσκια μέσα σέ συγγένειες ἐξ αἵματος καί **ἀγγιστείας!**

Πού εὐεργετηθήκατε, νά ἀκούσετε σέ κάποιο **«Φρέαρ τοῦ Προπάτορά σας Ἰακώβ»** (Ἰωάν.4,12) ἀπό τό στόμα τοῦ Γιαχβέ σας, **τοῦ Κυρίου, τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Μόνου ἀληθινοῦ Θεοῦ**, ὅτι ἡ προσκύνησίς του **δέν** θά γίνεται πλέον **«οὔτε στό Ὅρος Γαριζίν, οὔτε στό Ναό τοῦ Σολομῶντος»** (Ἰωάν.4,21)· διότι εἶναι **«πνεῦμα ὁ Θεός καί τούς προσκυνοῦντας αὐτόν ἐν πνεύματι καί ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν»** (Ἰωάν.4,24)!

Πού ὁ ἀναγεννηθεῖς Παῦλος, **ρητά** μᾶς τονίζει ὅτι **«ὁ Θεός οὐκ ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ, οὐδέ ὑπό χειρῶν ἀνθρώπων θεραπεύεται προσδεόμενός τινός, αὐτός διδούς πᾶσι ζωὴν καί πνοήν κατά πάντα»** (Πράξ.17,24-25).

Πού, ὡς **σημεῖον καί μέσον ἐπαφῆς** καθώρισε, ἀλλά καί ὡς **τρόπον ἀναγνωρίσεως** τῶν Ἰδικῶν Του ὁ Κύριος **ᾤρισε καί ἐθέσπισε**, εἰπών τό: **«ΤΟΥΤΟ ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν»** (Λουκ.22,19: Α΄Κορ.11,24).

Μέ οὐσιαστικόν εὐεργετικόν καί **ἀπαραίτητον** ἀποτέλεσμα, τὴν **ἀμεσωτάτην** Αὐτοῦ διαβεβαίωσιν, ὅτι **«ὁ τρώγων μου τό σῶμα καί πίνων μου τό αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει κἀγὼ ἐν αὐτῷ»** (Ἰωάν.6,54,56).

ΤΟΥΤΟ τό μέσον, ἀρίστης-ὑψίστης **κοινωνίας** καί ἀδιαμφισβητήτου **ὀλοκληρωτικῆς καί πλήρους μεθ' ἡμῶν ἐνώσεως**, ἀφῆκεν ὁ Σωτὴρ μας Κύριος Ἰησοῦς Χριστός.

Ἐπαναλαβών καί τονίσας τό **πόσον** ἀπαραίτητον καί ἀναγκαῖον εἶναι τοῦτο εἰς ἐμᾶς τούς ἀνθρώπους, συμπληρώσας καί εἰπών «**Γεύσασθε καί οἴδετε ὅτι χρηστός (χρήσιμος) ὁ Κύριος**» (Α΄ Πέτρ.2,3)· καί...

«**Χωρίς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν**» (Ἰωάν.15,5).

«**Ὁ ἀγαπῶν Αὐτόν, τάς ἐντολάς Του τηρήσῃ**» (Ἰωάν.14,23).

«**Ἐν τῷ φωτί Του ὁψόμεθα φῶς**» (Ψαλ.35,10).

Χωρίς μάτια, τελείως τυφλοὶ ὄντες καί μέσα σέ **πλήρες σκότος πῶς δυνάμεθα βλέπειν**; Τό πρᾶγμα **ἀδύνατον!**

Ἐάν μή **Κύριος** δώῃ ὀφθαλμοῖς φωτισμόν, καί φωτίσῃ τόν χῶρον στρέφων διακόπτην παρέχοντα φῶς, ἢ ρίπτων ἀκτίνας ἡλιακοῦ φωτός, **ἀδύνατον διακρίνειν τόν ἄνθρωπον τά ἐν τῷ χώρῳ.**

Πᾶσα ἄλλη ὑπερβολή, ἔφεσις καί τάσις **πρός ἱκανοποίησιν ἀσθενοῦς «θαυματολαγνείας», δι' ἱερῶν Ἀποδημιῶν εἰς Προσκυνήματα Κομπογιαννιτισμοῦ καί «ἀργυρολογήματος», πρέπει νά ἀποφεύγονται.**

Ἐχει **ἐγκαίρως** ἐπισημάνει ἡ Γραφή καί, «**τά σεσωρευμένα ἁμαρτίαις γυναικάρια, τά ἀγόμενα ἐπιθυμίαις ποικίλαις, πάντοτε μανθάνοντα καί μηδέποτε εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν δυνάμενα**» (Β΄ Τιμ.3,6).

«**Εἰς αὐτῶν τάς οἰκίας ἐνδύνουν (μπουκάρουν) καί αἰχμαλωτίζουν αὐτά οἱ κατεφθαρμένοι τόν νοῦν, ἀδόκιμοι περί τήν πίστιν ἄνθρωποι, οὓς καλεῖται ὑπό τοῦ Παύλου νά ἀποτρέπεται ὁ Τιμόθεος**» (Β΄ Τιμ.3,6-7).

Πρός γενικότερον **σωφρονισμόν καί πλατυτέραν ἐνημέρωσιν**, ἵνα πολλά κακῶς κείμενα **διορθωθοῦν καί ἐπανακαθορισθοῦν, Εὐαγγελικῶς, Πατροπαραδότως καί Ἱστορικῶς** στό ἐξῆς **ἐρειδόμενα:**

Ἐπαναπροωθῶ σέ κείμενο καί μετάφραση τήν ἐκ τοῦ 4^{ου} Τόμου σελ. 350-359 **ἐπιστολήν τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης «Περί τῶν ἀπιόντων εἰς Ἱεροσόλυμα, ὧ φίλε Κηνσίτορ», Πατερικῶν Ἐκδόσεων «ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΛΑΜΑΣ»** τοῦ κ. Γεωργίου Μερετάκη.

Ἐπ' οὐδενί ὁ Θεός, οὐδέ εἰς τό **ἐλάχιστον** ἀνέχεται τήν εἰδωλολατρίαν!!!

Οὐδέ **Ναούς** καλλιμαρμάρους καί ἐπιτηδευμένους, ἀλλ' **ἀπλούς ἀπερίττους** **τόπους συνάξεως καί ἐκκλησιασμοῦ τῶν εἰς Αὐτόν πιστευόντων.**

Ἡ «**βυζαντινοπληξία**» καί **λαμπρότης** πρέπει νά **ἀποβληθοῦν**, καί ἡ **ἀπεριττότης** καί τό **σεμνόν** νά **ἐπανεγκατασταθοῦν!**

Ἡ ἀλαζονική αὐξησης τῆς **ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ** ἐν τοῖς Ναοῖς, συναυξάνει παράλληλα ἀρνητικά ἐπὶ Πνευματικῆ ζημία τῶν ἐκκλησιαζομένων, ἀποβάλλουσα ὅλον ἐν καὶ περισσότερον τὴν «ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ ἐμπρέπουσαν» μόνην, οὐσιαστικὴν, λιτὴν, ἀπολυπράγμονα, ἐκ τῶν ἐξ Αὐτοῦ πρὸς ἡμᾶς εὐεργετικῶς δωρηθέντων, καὶ ἐπαναπροσφερομένων εὐγνωμόνως σὺν τῷ ἐλαχιστοτάτῳ καταβληθέντι κόπῳ ἡμῶν πρὸς Αὐτόν, εὐχαριστούντων ἡμῶν διὰ τὰς μεγίστας καὶ ἐξακολουθητικὰς, ἀκαταπαύστους καὶ ἀδιαπτώτους δωρεὰς καὶ εὐεργεσίας Του, ἐν τῇ Θεῖᾳ Αὐτοῦ Προνοίᾳ!

Ἐπέτρεψεν, ὁ Ναὸς τοῦ Σολομῶντος νὰ ὀργωθῆ ὑπὸ τοῦ Τίτου τό 72 μ.Χ., ἵνα μὴ παραταθῆ καὶ ἐπεκταθῆ μέσῳ αὐτοῦ καὶ τῶν θυσιῶν, ἡ εἰδωλολατρία ἐν τῷ Ἰσραήλ.

Ἡ δέ «σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου, νὰ παραμένῃ εἰς ἀνδρόδη οἶκον τεθειῖσα, ἧς τὸ σημεῖον ἄγνωστον» (Β΄Μακ.2,3-9: Ἰερεμ.3,16: Ἐξόδ.25,9.31,2.35,30.36,1-2.37,20.38,1,9,13,22,27) μέχρι τῆς σήμερον, ἵνα μὴ καὶ πάλιν εἰδωλολατρήσουν οἱ Ἑβραῖοι:

«Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἠνοίγη ὁ ναὸς τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν τῷ οὐρανῷ» (Ἀποκ.15,5).

Διαστάσεις **ΚΙΒΩΤΟΥ** (=κιβωτίου) – «Κιβωτοῦ τῆς Διαθήκης», Μῆκος 1,10μ., Πλάτος 0,60μ., Ὑψος 0,60μ. (Ἐξόδ.25,9).

Ἰκανῶν, κατὰ τὴν Κρίσιν τοῦ Θεοῦ τῶν «διατεταγμένων διαστάσεως κατασκευῆς τῆς Κιβωτοῦ τοῦ μαρτυρίου» (Ἐξόδ.25,9), ὑπὸ τοῦ κατασκευάσαντος αὐτὴν «Ἐλιάβ τὸν τοῦ Ἀχισαμάχ ἐκ τῆς φυλῆς Δάν» (Ἐξόδ.31,6-7), ὥστε νὰ ἐπαρκέσουν στό νὰ χωρέσουν «ἅ διετάξατο ὁ Θεὸς Μωυσῆν νὰ ἐμβάλῃ εἰς τὴν Κιβωτόν» (Ἐξοδ.25,15), τὰ κάτωθι τρία:

α) «Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν· ἀπόθες τὴν **ρ ἄ β δ ο ν Ἀ α ρ ῶ ν** ἐνώπιον τῶν μαρτυρίων εἰς διατήρησιν» (Ἀριθ.17,25).

β) «Καὶ ἐπιστρέψας κατέβην ἐκ τοῦ ὄρους καὶ ἐνέβαλον τὰς **π λ ἄ κ α ς** εἰς τὴν Κιβωτόν ἣν ἐποίησα, καὶ ἦσαν ἐκεῖ, **καθὰ ἐνετείλατό μοι Κύριος**» (Δευτερ.10,5).

γ) «Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Ἀαρῶν· λάβε **στάμνον χρυσοῦν ἓνα** καὶ ἔμβαλε εἰς αὐτόν πληρὲς τὸ γομόρ τοῦ μάν καὶ ἀποθήσεις αὐτό ἐναντίον τοῦ Θεοῦ εἰς διατήρησιν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν. ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῆ, καὶ ἀπέθηκεν Ἀαρῶν ἐναντίον τοῦ μαρτυρίου εἰς διατήρησιν. Οἱ δε υἱοὶ Ἰσραὴλ ἔφαγον τὸ μάν ἔτη **τεσσαράκοντα**, ἕως ἦλθον εἰς γῆν οἰκουμένην ἐφάγοσαν τὸ μάν, ἕως παρεγένοντο εἰς μέρος τῆς **Φοινίκης**. Τὸ δέ γομόρ τὸ **δέκατον** τῶν τριῶν μέτρων ἦν» (Ἐξόδ.16,33-34).

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΝΥΣΣΗΣ

Περὶ τῶν ἀπιόντων εἰς Ἱεροσόλυμα, ᾧ φίλε Κηνσίτορ.

(Κείμενον)

Ἐπειδήπερ ἠρώτησας, ᾧ φίλε, διὰ τοῦ γράμματος, πρέπειν ᾠήθην περὶ πάντων σοι καθεξῆς ἀποκρίνασθαι. ἐγὼ τοὺς ἅπαξ ἀνατεθεικότας ἑαυτοὺς τῇ ὑψηλῇ πολιτεία καλῶς ἔχειν φημι πρὸς τὰς τοῦ εὐαγγελίου διὰ παντὸς ἀποβλέπειν φωνάς, καὶ ὥσπερ οἱ τῷ κανόνι τὸ ὑποκείμενον ἀπευθύνοντες κατὰ τὴν ἐπὶ τοῦ κανόνος εὐθειᾶν τὰ σκολιὰ τοῦ ἐν χερσὶν εἰς εὐθύτητα μεταβάλλουσιν, οὕτως προσήκειν ἡγοῦμαι οἷόν τινα κανόνα ὀρθὸν καὶ ἀδιάστροφον, τὴν εὐαγγελικὴν λέγω δὴ πολιτείαν, **τούτοις ἐπιβάλλοντας κατ' ἐκείνην πρὸς τὸν θεὸν ἀπευθύνεσθαι**. ἐπεὶ τοίνυν εἰσὶ τινες τῶν τὸν μονήρη καὶ ἰδιάζοντα βίον ἐπανηρημένων, οἷς ἐν μέρει εὐσεβείας νενόμισται τὸ τοὺς ἐν Ἱεροσολύμοις τόπους ἰδεῖν, ἐν οἷς τὰ σύμβολα τῆς διὰ σαρκὸς ἐπιδημίας τοῦ κυρίου ὁράται, καλῶς ἂν ἔχοι πρὸς τὸν κανόνα βλέπειν, καὶ εἰ ταῦτα βούλεται ἢ παρὰ τῶν ἐντολῶν χειραγωγία, ποιεῖν τὸ ἔργον ὡς **πρόσταγμα κυρίου**. εἰ δὲ ἔξω ἐστὶ τῶν ἐντολῶν τοῦ δεσπότου, οὐκ οἶδα τί θέλει [τί ἐστὶ] τὸ διατεταγμένον ποιεῖν, αὐτὸν ἑαυτῷ τοῦ καλοῦ νόμον γινόμενον. ὅπου προσκαλεῖται πρὸς τὴν κληρονομίαν τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν ὁ κύριος τοὺς εὐλογημένους, τὸ ἀπελθεῖν εἰς Ἱεροσόλυμα ἐν τοῖς κατορθώμασιν οὐκ ἀπηρίθμησεν· ὅπου τὸν μακαρισμὸν διαγγέλλει, τὴν τοιαύτην σπουδὴν οὐ περιέλαβεν. ὁ δὲ μήτε μακάριον ποιεῖ μήτε πρὸς τὴν βασιλείαν εὐθετον, ἀντὶ τίνος σπουδάζεται, ὁ νοῦν ἔχων ἐπισκεψάσθω. καὶ εἰ μὲν ἐπωφελὲς ἦν τὸ γινόμενον, οὐκ ἦν οὐδὲ οὕτως καλὸν παρὰ τῶν τελείων σπουδάζεσθαι· ἐπεὶ δὲ καταμανθάνομεν δι' ἀκριβείας τὸ γινόμενον καὶ ψυχικὴν προστρίβεσθαι βλάβην τοῖς τὸν ἀκριβῆ βίον ἐνστησαμένοις, οὐκ ἔστι τῆς μακρᾶς σπουδῆς ἄξιον ἀλλὰ τῆς μεγίστης φυλακῆς, ὡς μηδενὶ τῶν καταβλαπτόντων ὁ κατὰ θεὸν προηρημένος ζῆν περιπείροιο. τί οὖν ἐστὶν ἐν τούτοις τὸ βλάπτον; ἢ σεμνὴ πολιτεία πᾶσι πρόκειται καὶ ἀνδράσι καὶ γυναῖξιν· ἴδιον δὲ τοῦ κατὰ φιλοσοφίαν βίου ἢ εὐσχημοσύνη, αὕτη δὲ ἐν τῷ ἀμίκτῳ καὶ ἰδιάζοντι [βίῳ] τῆς ζωῆς κατορθοῦται, ὡς ἀνε πίμικτον καὶ ἀσύγχυτον εἶναι τὴν φύσιν, μήτε τῶν γυναικῶν ἐν ἀνδράσι μήτε τῶν ἀνδρῶν ἐν γυναιξὶ πρὸς τὰ παρατετηρημένα τῆς ἀσχημοσύνης ὁρμώντων. ἀλλ' ἢ τῆς ὁδοιπορίας ἀνάγκη ἀναιρεῖ τὴν ἐν τούτοις ἀκρίβειαν καὶ πρὸς ἀδιαφορίαν τῶν παρατετηρημένων ἄγει· ἀμήχανον γὰρ γυναικὶ τοσαύτην ὁδὸν διαδραμεῖν, εἰ μὴ τὸν διασώζοντα ἔχοι καὶ διὰ τὴν φυσικὴν ἀσθένειαν ἀναγομένη ἐπὶ τὸ ὑποζύγιον κάκειθεν καταγομένη καὶ ἐν ταῖς δυσχερείαις παρακρατουμένη. ὅπερ δ' ἂν ὑποθώμεθα, εἴτε γνώριμον ἔχει τὸν τὴν θεραπείαν ἀποπληροῦντα εἴτε μισθωτὸν τὸν τὴν διακονίαν

παρεχόμενον, καθ' ἑκάτερον μέρος οὐ διαφεύγει τὴν μέμψιν τὸ γινόμενον· οὔτε γὰρ τῷ ξένῳ ἑαυτὴν προσαναπαύουσα οὔτε τῷ ἰδίῳ τὸν τῆς σωφροσύνης φυλάττει νόμον. τῶν δὲ κατὰ τοὺς ἀνατολικοὺς τόπους πανδοχείων καὶ καταλυμάτων καὶ πόλεων πολλὴν τὴν ἄδειαν καὶ πρὸς τὸ κακὸν τὴν ἀδιαφορίαν ἔχόντων, πῶς ἔσται δυνατὸν τὸν διὰ καπνοῦ παριόντα μὴ δριμυχθῆναι τὰς ὄψεις, ὅπου μολύνεται μὲν ἀκοή, μολύνεται δὲ ὀφθαλμός, μολύνεται δὲ καρδία δι' ὀφθαλμῶν καὶ ἀκοῆς δεχομένη τὰ ἄτοπα; **πῶς ἔσται δυνατὸν ἀπαθῶς παρελθεῖν τοὺς ἐμπαθεῖς τόπους;** τί δὲ καὶ πλεον ἔξει ὁ ἐν τοῖς τόποις ἐκεῖνοις γενόμενος, ὡς μέχρι τοῦ νῦν σωματικῶς τοῦ κυρίου ἐν ἐκεῖνοις τοῖς τόποις διάγοντος ἡμῶν δὲ ἀποφοιτῶντος, ἢ ὡς τοῦ ἁγίου πνεύματος παρὰ τοῖς Ἱεροσολυμίταις πλεονάζοντος πρὸς δὲ ἡμᾶς διαβῆναι ἀδυνατοῦντος; καὶ μὴν εἰ ἔστιν ἐκ τῶν φαινομένων θεοῦ παρουσίαν τεκμήρασθαι, μᾶλλον ἂν τις ἐν τῷ ἔθνει τῶν Καππαδοκῶν τὸν θεὸν διαιτᾶσθαι νομίσειεν ἢ περ ἐν τοῖς ἔξω τόποις· ὅσα γὰρ ἔστιν ἐν τούτοις θυσιαστήρια, δι' ὧν τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου δοξάζεται, οὐκ ἂν τις τὰ πάσης σχεδὸν τῆς οἰκουμένης ἐξαριθμήσαιτο [θυσιαστήρια]. ἔπειτα καὶ εἰ ἦν πλείων ἢ χάρις ἐν τοῖς κατὰ Ἱεροσόλυμα τόποις, οὐκ ἂν ἐπεχωρίαζε τοῖς ἐκεῖ ζῶσιν ἢ ἁμαρτία· νῦν μέντοι **οὐκ ἔστιν ἀκαθαρσίας εἶδος ὃ μὴ τολμᾶται παρ' αὐτοῖς, καὶ πορνεῖαι καὶ μοιχεῖαι καὶ κλοπαὶ καὶ εἰδωλολατρεῖαι καὶ φαρμακεῖαι καὶ φθόνοι καὶ φόνοι·** καὶ μάλιστα γε τὸ τοιοῦτον ἐπιχωρίαζει κακόν, ὥστε μηδαμοῦ τοιαύτην ἐτοιμότητα εἶναι πρὸς τὸ φονεῦειν ὅσην ἐν τοῖς τόποις ἐκεῖνοις, θηρίων δίκην τῷ αἵματι τῶν ὁμοφύλων ἐπιτρεχόντων ἀλλήλοις ψυχροῦ κέρδους χάριν. ὅπου τοίνυν ταῦτα γίνεται, ποῖαν ἀπόδειξιν ἔχει τὸ πλείονα χάριν εἶναι ἐν τοῖς τόποις ἐκεῖνοις;

Ἄλλ' οἶδα τὸ ἀντιλεγόμενον τῶν πολλῶν πρὸς τὰ παρ' ἐμοῦ εἰρημένα· λέγουσι γάρ· "Διὰ τί ταῦτα καὶ ἐπὶ σεαυτὸν οὐκ ἐνομοθέτησας; εἰ γὰρ μηδὲν ἦν κέρδος τῷ κατὰ θεὸν ἐκδημήσαντι ἀντὶ τοῦ γενέσθαι ἐκεῖ, ὑπὲρ τίνος μάτην ὑπέστης τὴν τοσαύτην ὁδόν;" ἀκουσάτωσαν οὖν τῆς ὑπὲρ τούτων παρ' ἐμοῦ ἀπολογίας. ἐμοὶ διὰ τὴν ἀνάγκην ταύτην, ἐν ἣ ἤζην ἐτάχθην παρὰ τοῦ οἰκονομοῦντος ἡμῶν τὴν ζωὴν, ἐγένετο <πρόσταγμα> τῆς ἁγίας συνόδου, διορθώσεως ἕνεκεν τῆς κατὰ τὴν Ἀραβίαν ἐκκλησίας, μέχρι τῶν τόπων γενέσθαι· καὶ ἐπειδὴ ὁμορός ἐστιν ἡ Ἀραβία τοῖς κατὰ Ἱεροσόλυμα τόποις, ὑπεσχόμενος ὡς καὶ συσκευόμενος τοῖς προεστῶσι τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις ἁγίων ἐκκλησιῶν διὰ τὸ εἶναι αὐτῶν ἐν ταραχῇ τὰ πράγματα καὶ χρῆζειν τοῦ μεσιτεύοντος. ἔπειτα δὲ καὶ τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως παρασχομένου τὴν εὐκολίαν τῆς ὁδοῦ διὰ δημοσίου ὀχήματος, οὐδεμία ἡμῖν ἀνάγκη ἐγένετο ταῦτα πάσχειν ἢ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων κατενοήσαμεν· τὸ γὰρ ὄχημα ἡμῖν ἀντὶ ἐκκλησίας καὶ μοναστηρίου ἦν, διὰ πάσης τῆς ὁδοῦ συμπαλλόντων πάντων καὶ συννηστευόντων τῷ κυρίῳ. τὸ οὖν ἡμέτερον μηδένα σκανδαλιζέτω, μᾶλλον δὲ πιθανὴ γενέσθω ἢ συμβουλίᾳ ἡμῶν, ὅτι περὶ ὧν τὸ ὀφθαλμῶ ὑπεβάλομεν, περὶ τούτων καὶ

συμβουλεύομεν. ἡμεῖς γὰρ τὸν ἐπιφανέντα Χριστὸν εἶναι θεὸν ἀληθινὸν ὠμολογήσαμεν καὶ πρὶν ἐπὶ τοῦ τόπου γενέσθαι καὶ μετὰ ταῦτα, οὔτε τῆς πίστεως ἐλαττουμένης οὔτε μετὰ ταῦτα προσαυξηθείσης, καὶ τὴν διὰ τῆς παρθένου ἐνανθρώπησιν καὶ πρὸ τῆς Βηθλεὲμ ἠπιστάμεθα, καὶ τὴν ἐκ νεκρῶν ἐξανάστασιν καὶ πρὸ τοῦ μνήματος ἐπιστεύσαμεν, καὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς ἀνάβασιν καὶ δίχα τοῦ τὸ ὄρος ἰδεῖν τῶν Ἑλαιῶν ἀληθῆ εἶναι ὠμολογήσαμεν· τοσοῦτον δὲ μόνον ἐκ τῆς ὁδοιπορίας ὠφελήθημεν, ὅσον ἐν συγκρίσει γνῶναι ὅτι τὰ ἡμέτερα τῶν ἔξω πολὺ ἀγιώτερά ἐστιν.

Ὅθεν Οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον, ἐν οἷς ἐστε τόποις, αἰνέσατε αὐτόν· θεοῦ γὰρ προσεγγισμὸν τοπικὴ μετάστασις οὐ κατεργάζεται, ἀλλ' ὅπουπερ ἂν ἦς, πρὸς σὲ ἥξει ὁ θεός, ἐάν γε τὸ τῆς ψυχῆς σου καταγώγιον τοιοῦτον εὐρεθῆ, ὥστε ἐνοικῆσαι τὸν κύριον ἐν σοὶ καὶ ἐμπεριπατῆσαι. εἰ δὲ πλήρη ἔχεις τὸν ἔσω ἄνθρωπον λογισμῶν πονηρῶν, κὰν ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ ἦς κὰν ἐπὶ τοῦ ὄρους τῶν Ἑλαιῶν κὰν ὑπὸ τὸ μνήμα τῆς Ἀναστάσεως, τοσοῦτον ἀπέχει τοῦ τὸν Χριστὸν δέξασθαι ἐν ἑαυτῷ ὅσον οἱ μηδὲ τὴν ἀρχὴν ὠμολογήσαντες. συμβούλευσον οὖν, ἀγαπητέ, τοῖς ἀδελφοῖς ἐκδημεῖν ἀπὸ τοῦ σώματος πρὸς τὸν κύριον καὶ μὴ ἀπὸ Καππαδοκίας εἰς Παλαιστίνην. εἰ δέ τις τὴν τοῦ κυρίου φωνὴν προβάλοιτο τὴν παραγγείλασαν τοῖς μαθηταῖς μὴ χωρίζεσθαι ἀπὸ Ἱεροσολύμων, νοησάτω τὸ εἰρημένον. ἐπειδήπερ ἡ τοῦ ἀγίου πνεύματος χάρις καὶ διανομὴ οὕτω ἐπεφοίτησε τοῖς ἀποστόλοις, προσέταξεν αὐτοῖς ὁ κύριος ἐπὶ τὸ αὐτὸ μένειν, ἕως ἂν ἐνδύσωνται δύναμιν ἐξ ὕψους. εἰ μὲν οὖν ὁ ἦν ἀπ' ἀρχῆς, ἐγένετο μέχρι τοῦ νῦν, τοῦ ἀγίου πνεύματος ἐν εἶδει πυρὸς τῶν χαρισμάτων οἰκονομοῦντος ἕκαστον, ἔδει πάντας εἶναι ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ ἐν ᾧ ἡ διανομὴ τοῦ χαρίσματος ἐγένετο· εἰ δὲ τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ, καὶ οἱ ἐνταῦθα πιστεύσαντες μέτοχοι γίνονται τοῦ χαρίσματος κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς πίστεως, οὐ κατὰ τὴν ἐπιδημίαν τὴν ἐν Ἱεροσολύμοις.

(Μετάφρασις)

**ΓΙΑ ΕΚΕΙΝΟΥΣ ΠΟΥ ΑΝΑΧΩΡΟΥΝ ΣΤΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ
ΣΤΟΝ ΚΗΝΣΙΤΟΡΑ**

----- . -----

- 1 Ἐπειδή, φίλε μου, μέ ρώτησες μέ τήν ἐπιστολή σου, νόμισα ὅτι πρέπει νά σοῦ ἀπαντήσω σέ ὅλα μέ τή σειρά. Νομίζω ὅτι ὅσοι ἀφιερώθηκαν κάποτε στήν ὑψηλή πολιτεία εἶναι καλò νά εἶναι στραμμένοι πάντοτε στοὺς λόγους τοῦ **Εὐαγγελίου** καὶ καθὼς ἐκεῖνοι πού ἰσιάζοντας ἓνα πρᾶγμα μέ τὸν κανόνα μεταβάλλουν σέ εὐθεία τὶς ἀνωμαλίες τοῦ πράγματος αὐτοῦ σύμφωνα μέ τὴν εὐθεία ἐπιφάνεια τοῦ κανόνα, ἔτσι πρέπει νομίζω, σὰν ἓνα κανόνα ὀρθò πού δὲν ἔχει διαστραφεῖ, ἐννοῶ **τὴν εὐαγγελικὴ πολιτεία**, τοποθετώντας τὴν ἐπάνω σ' αὐτά, **ν' ἀπευθύνονται στὸ Θεὸ σύμφωνα μ' αὐτήν.**
- 2 Ἐπειδὴ λοιπὸν ὑπάρχουν μερικοὶ ἀπὸ αὐτοὺς πού προτίμησαν τὸ μοναχικὸ καὶ κατ' ἰδίαν βίο, πού θεώρησαν στοιχεῖο εὐσέβειας νά δοῦν τοὺς ἀγίους τόπους, ὅπου εἶναι φανερὰ τὰ σημεῖα τῆς ἔνσαρκης ἐπιδημίας τοῦ Κυρίου, εἶναι καλò ν' ἀποβλέπουν στὸν κανόνα, καὶ ἂν ὀρίζει αὐτὰ ὁ κανόνας τῶν ἐντολῶν, νά γίνεται τὸ ἔργο αὐτὸ ὡς προσταγὴ τοῦ Κυρίου. Ἄν ὅμως εἶναι ἔξω ἀπὸ τὶς ἐντολές τοῦ Κυρίου δὲ γνωρίζω τί νόημα ἔχει ἡ συνήθεια αὐτὴ ἂν ὑποτάχθηκε κανένας στὸν καλò νόμο.
- 3 Ἐκεῖ ὅπου ὁ Κύριος καλεῖ τοὺς εὐλογημένους νά κληρονομήσουν τὴ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δὲν ἀπαρίθμησε μέσα στὰ κατορθώματα τῆς ἀρετῆς καὶ τὴ μετάβαση στὰ Ἱεροσόλυμα.
Ὅπου διακηρύττει τοὺς μακαρισμοὺς δὲν περιέλαβε σ' αὐτοὺς

-----
2. Ματθ. 25,34.

3. Ματθ. 5,1. Λουκά 6,20.

κι αὐτὸ τὸ καθῆκον. Αὐτὸ τώρα πού μήτε μακάριο σέ κάνει μήτε κατάλληλο γιὰ τὴ βασιλεία, ἃς σκεφτεῖ ὅποιος ἔχει νοῦ

- 4 γιὰ ποιό λόγο ἐπιδιώκεται. Κι ἂν ἦταν ἡ πράξη αὐτὴ ὠφέλιμη καὶ πάλι **δὲ θὰ ἦταν καλò νά τὴν ἐπιδιώκουν οἱ τέλειοι.** Ἐπειδὴ ὅμως ξέρομε μέ ἀκρίβεια αὐτὸ πού γίνεται καὶ ὅτι προξενεῖ ψυχικὴ βλάβη σέ ὅσους ἐπιδιώκουν τὴν αὐστηρὴ ζωὴ,

δὲν ἀξίζει μακρὰ μελέτη ἀλλὰ **μέγιστη προφύλαξη**, ὥστε νὰ μὴν πληγωθεῖ μὲ κανένα ἀπὸ τὰ βλαβερὰ ὅποιος ἀποφάσισε νὰ ζεῖ σύμφωνα μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

- 5 Ποιό εἶναι τὸ βλαβερό σ' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα; **Ἡ σεμνή πολιτεία εἶναι τὸ κοινὸ ἀγώνισμα γιὰ τοὺς ἄνδρες καὶ τὶς γυναῖκες.** Ἡ ἰδιαίτερη ἀρετὴ τοῦ φιλόσοφου βίου εἶναι ἡ εὐσχημοσύνη κι αὐτὴ κατορθώνεται στὴν ἀκοινώνητη καὶ μοναχικὴ ζωὴ, γιατί εἶναι ἡ φύση τῆς νὰ μὴν ἐπικοινωνεῖ καὶ νὰ μὴν ἀναμιγνύεται καὶ οὔτε οἱ γυναῖκες ἀνάμεσα στοὺς ἄντρες οὔτε οἱ ἄντρες ἀνάμεσα στὶς γυναῖκες νὰ ὁρμοῦν στὶς ἀσχημίες ἀπὸ τὶς ὁποῖες πρέπει
- 6 νὰ φυλαχτοῦν. Ἡ ἀνάγκη ὅμως τῆς ὁδοιπορίας καταργεῖ τὴν αὐστηρότητα σ' αὐτὰ καὶ ὁδηγεῖ σὲ ἀδιαφορία γιὰ τ' ἀπαγορευμένα. Εἶναι βέβαια ἀδύνατο νὰ κάνει μιὰ γυναῖκα τόσο δρόμο, ἂν δὲν ἔχει κάποιον νὰ τὴν προσέχει, καθὼς εἶναι ἀδύναμη νὰ τὴν ἀνεβάζει στὸ ὑποζύγιο καὶ νὰ τὴν κατεβάζει ἀπὸ αὐτὸ καὶ νὰ τὴν βαστάζει στὶς κακοτοπιές. Κι ὅ,τι κι ἂν ὑποθέσωμε, εἴτε ὅτι εἶναι γνωστός τῆς αὐτὸς ποὺ τὴν ἐξυπηρετεῖ εἴτε τῆς προσφέρει ὑπηρεσίες κάποιος μισθωτός, ἔτσι ἢ ἀλλιῶς δὲν ξεφεύγει τὴν κατηγορία. Γιατὶ οὔτε στὸν ξένο ἂν ἐμπιστεύεται οὔτε στὸ δικό τῆς, τηρεῖ τὸ νόμο τῆς σωφροσύνης.
- 7 Ἐπειδὴ ὅμως τὰ πανδοχεῖα καὶ τὰ καταλύματα καὶ οἱ πόλεις στὰ μέρη τῆς ἀνατολῆς ἔχουν πολλὴ ἐλευθερία καὶ ἀδιαφορία γιὰ τὸ κακό, πῶς θὰ μπορέσει ὅποιος περνᾷ ἀπὸ τὸν καπνὸ νὰ μὴν τοῦ τσοῦξουν τὰ μάτια του, ὅπου μολύνεται ἢ ἀκοή, μολύνονται τὰ μάτια, μολύνεται καὶ ἡ καρδιά, ἀφοῦ τὰ μάτια καὶ τ' αὐτιά τῆς προσφέρουν καὶ δέχεται τόσα ἄτοπα; Πῶς θὰ γίνεῖ νὰ περάσει
- 8 ἀνεπηρέαστη τόσα μέρη γεμάτα πάθη; Κι ὅποιος φτάσει στοὺς τόπους ἐκείνους, τί παραπάνω θὰ κερδίσει, ἐπειδὴ ὡς

-----
4. Λουκά 9,63.

5. Α' Τιμ. 6,10.

τώρα ζοῦσε σ' ἐκείνους τοὺς τόπους ὁ Κύριος σωματικά, ἀπουσιάζει ὅμως ἀπὸ ἐμᾶς; Ἡ ἐπειδὴ τὸ ἅγιο Πνεῦμα πλεονάζει στοὺς Ἱεροσολυμίτες, ἀδυνατεῖ ὅμως νὰ περάσει σ' ἐμᾶς; Ἄν εἶναι δυνατὸ ὡστόσο νὰ συμπεράνει κανένας γιὰ τὴν παρουσία τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τὰ φαινόμενα, θὰ νομίσει ὅτι μᾶλλον ὁ Θεὸς ζεῖ στὸ ἔθνος τῶν Καππαδοκῶν ἀπὸ ὅ,τι στὰ ἄλλα μέρη. Ὅσα θυσιαστήρια ὑπάρχουν ἐδῶ, ὅπου δοξάζεται τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, δὲν τὰ ἰσοφαρίζουν τὰ θυσιαστήρια ὅλης τῆς οἰκουμένης.

- 10 Ἐπειτα κι αὐτό· ἂν ἦταν περισσότερη ἢ χάρη στὸς τόπους τῶν Ἱεροσολύμων, δὲ θὰ εἶχε ἐκεῖ ἡ ἁμαρτία τὴν κατοικία της. Τώρα ὅμως δὲν ὑπάρχει κανένα εἶδος ἀκαθαρσίας πὺ νὰ μὴν τὸ τολμοῦν ἐκεῖ, ὅπως πορνείες, μοιχεῖες, κλοπές, εἰδωλολατρίες, δηλητηριάσεις, φθόνοι, φόνοι. Καὶ τὸ κακὸ αὐτὸ ἐπιχωριάζει σ' ἐξαιρετικὸ βαθμὸ, ὥστε πουθενὰ δὲν εἶναι τόσο ἔτοιμοι νὰ σκοτώνουν ὅσο στὰ μέρη ἐκεῖνα, ὅπου σὰ θηρία ὁρμοῦν νὰ χύσουν τὸ αἷμα τῶν ὁμοφύλων τους ὁ ἕνας τοῦ ἄλλου γιὰ τὸ ψυχρὸ κέρδος. Ὅπου λοιπὸν γίνονται τὰ πράγματα αὐτὰ ποιά ἀπόδειξη ὑπάρχει ὅτι ὑπάρχει περισσότερη χάρη σ' ἐκείνους τοὺς τόπους;
- 11 Ξέρω τὴν ἀντίρρηση τῶν πολλῶν στὰ λεγόμενά μου. Γιατί λένε· «Γιατί δὲν ἔβαλες αὐτοὺς τοὺς νόμους καὶ γιὰ τὸν ἑαυτὸ σου; Ἄν αὐτὸς πὺ ἀποδήμησε μὲ ἱερὸ σκοπὸ δὲν ἔχει κανένα κέρδος γιὰ τὴ μετάβασή του ἐκεῖ, γιὰ ποιὸ λόγο ὑπέφερες
- 12 χωρὶς κέρδος τὸν κόπο τόσο δρόμου;» Ἄς ἀκούσουν λοιπὸν τί ἔχω νὰ δικαιολογηθῶ γι' αὐτά. Ἐξαιτίας αὐτῆς τῆς ὑπηρεσίας στὴν ὁποία μὲ ἔταξε νὰ ζῶ αὐτὸς πὺ οἰκονομεῖ τὴ ζωὴ μας, **μὲ διέταξε ἡ ἁγία σύνοδος νὰ μεταβῶ** ὡς τὰ μέρη ἐκεῖνα, γιὰ νὰ διευθετήσω τὰ ζητήματα τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἀραβίας (πρὸς διευθέτηση ζητημάτων πὺ εἶχαν ἀναφθεῖ). Κι ἐπειδὴ ἡ Ἀραβία συνορεύει μὲ τὰ μέρη τῶν Ἱεροσολύμων, ὑποσχέθηκα ὅτι θὰ πῆγαινα γιὰ σύσκεψη μὲ τοὺς προϊστάμενους τῶν ἁγίων ἐκκλησιῶν στὰ Ἱεροσόλυμα, ἐπειδὴ βρισκόνταν σὲ ταραχές καὶ εἶχαν ἀνάγκη ἀπὸ κάποιον νὰ διαιτητεύσει.
- 13 Ἐπειτα κι ὁ εὐσεβέστατος βασιλιάς (ὁ βασιλιάς εἶναι ὁ μέγας Θεοδόσιος), μᾶς εἶχε ἐξασφαλίσει τὴν ἄνεση στὸ ταξίδι μὲ δημόσιο ὄχημα κι ἔτσι δὲν ἦταν καθόλου ἀνάγκη νὰ ὑποφέρω κι ἐγὼ ὅσα ἀνέφερα γιὰ τοὺς ἄλλους. **Τὸ ὄχημα τὸ εἶχαμε κάνει ἐκκλησία καὶ μοναστήρι** καὶ σ' ὅλο τὸ ταξίδι ψάλλαμε ὅλοι μαζί καὶ νηστεύαμε γιὰ χάρη τοῦ Κυρίου.
- 14 Ἡ δική μου λοιπὸν περίπτωσι νὰ μὴ σκανδαλίζει κανένα ἀλλὰ νὰ κάνει τὴ συμβουλή μου πιὸ πειστική, ἐπειδὴ δίνω συμβουλές γι' αὐτὰ πὺ εἶδα μὲ τὰ μάτια μου.
- 15 Ἐγὼ ὁμολόγησα ὅτι ὁ Χριστὸς πὺ μᾶς φανερώθηκε εἶναι Θεὸς ἀληθινὸς καὶ προτοῦ μεταβῶ ἐπιτόπου κι ἔπειτ' ἀπὸ αὐτό· κι οὔτε ἡ πίστη μου ἐλαττώθηκε οὔτε ἀυξήθηκε ἔπειτ' ἀπὸ αὐτό. Καὶ τὴν ἐνανθρώπησή του μέσω τῆς παρθένου τὴν ξέραμε καὶ πρὶν πᾶμε στὴ Βηθλεὲμ καὶ τὴν ἀνάστασή του ἀπὸ τοὺς νεκροὺς τὴν πιστέψαμε προτοῦ βρεθοῦμε μπροστὰ στὸ μνήμα του, καθὼς καὶ τὴν ἄνοδό του στὸς οὐρανοὺς τὴν ὁμολογήσαμε ὡς ἀληθινὴ προτοῦ δοῦμε τὸ ὄρος τῶν Ἑλαιῶν. Καὶ τόσο μόνο ὠφεληθήκαμε ἀπὸ τὸ ταξίδι, ὅσο συγκρίνοντας νὰ διαπιστώσουμε ὅτι τὰ δικά μας εἶναι πολὺ πιὸ ἅγια ἀπὸ τῶν ἐθνικῶν.

- 16 Γι' αὐτὸ ὅσοι φοβᾶστε τὸν Κύριο, σ' ὅποιους τόπους κι ἂν βρίσκεστε, δοξολογήστε τον, γιατί ἡ τοπικὴ μετάσταση δὲν κάνει προσέγγιση τοῦ Θεοῦ ἀλλά, ὅπου κι ἂν εἶσαι, θὰ ρθεῖ ὁ Θεὸς σ' εσένα", ἂν βέβαια βρεθεῖ ἡ κατοικία τῆς ψυχῆς σου κατάλληλη νὰ ἐγκατασταθεῖ ὁ Κύριος μέσα σου καὶ νὰ πορευθεῖ μαζί σου!
- 17 Ἐνῶ ἂν εἶναι ὁ μέσα ἄνθρωπος γεμάτος ἀπὸ λογισμοὺς πονηροῦς, ἀκόμα κι ἂν βρίσκεσαι στὸ Γολγοθὰ ἢ καὶ στὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, **ἀκόμα καὶ κάτω ἀπὸ τὸ μνήμα τῆς Αναστάσεως, εἶσαι τόσο μακριὰ ἀπὸ τὸ νὰ δεχτεῖς μέσα σου τὸ Χριστὸ ὅσο κι ἐκεῖνοι ποὺ δὲν ἔκαναν οὔτε κἄν τὴν ἀρχικὴ ὁμολογία.**
- 18 **Συμβούλεψε λοιπόν, ἀγαπητέ μου, τοὺς ἀδελφοὺς ν' ἀποδημοῦν ἀπὸ τὸ σῶμα πρὸς τὸν Κύριο κι ὄχι ἀπὸ τὴν Καππαδοκία στὴν Παλαιστίνη.** Ἄν ὅμως προβάλλει κανένας τὸ λόγο τοῦ Κυρίου ποὺ παραγγέλλει νὰ μὴν ἀπομακρυνθοῦν ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα, ἄς προσπαθήσει νὰ καταλάβει τὸ λόγο. Ἐπειδὴ ἡ χάρις καὶ ἡ διανομὴ τοῦ ἁγίου Πνεύματος δὲν εἶχε ἀκόμα ἐπιφοιτήσει

-----
13. Ρωμ. 7,22. Εφ. 3.16.

14. Β' Κορ. 5.8.

15. Πράξ. 1.4.

τοὺς ἀποστόλους, τοὺς πρόσταξε ὁ Κύριος νὰ μείνουν μαζεμένοι στὸ ἴδιο μέρος, ὥσπου νὰ περιβληθοῦν δύναμη ἀπὸ ὑψηλά!

19 Ἄν λοιπόν αὐτὸ ποὺ ἔγινε στὴν ἀρχὴ γινόταν ὡς σήμερα, νὰ μοιράζει δηλαδή τὸ ἅγιο Πνεῦμα στὸν καθένα, σὰ φλόγα πυρός, τὰ χαρίσματα, ἔπρεπε νὰ εἶναι ὅλοι σ' ἐκεῖνον τὸν τόπο ὅπου γινόταν ἡ διανομὴ τῶν χαρισμάτων. **Ἄν ὅμως τὸ Πνεῦμα πνέει ὅπου θέλει, γίνονται μέτοχοι τοῦ χαρίσματος κι αὐτοὶ ποὺ πίστεψαν ἐδῶ, κατὰ τὴν ἀναλογία τῆς πίστεως, ὄχι ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψη**

20. **στὰ Ἱεροσόλυμα.**

-----
16. Πράξ. 2,1.

17. Λουκά 24,49.

18. Πράξ. 2,3.

19. 10. 3,8.

20. Ρωμ. 12,6. (Προσοχή ιδιαίτερη!)

***

Ύπ' ὄψιν: Ἡ ἐπιστολή προέρχεται ἀπό τόν 4^{ον} Τόμον, σελ. 350-359 τοῦ Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης, Πατερικῶν Ἐκδόσεων «ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ο ΠΑΛΑΜΑΣ» τοῦ κ. Γεωργίου Μερετάκη, ὄν καί προφρόνως εὐχαριστοῦμεν.

Ἱερεὺς Ἰωάννης Νικολόπουλος

ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ

11.4.2024

(Ἐπί τῇ ἀθρόα, πλημμυρικῇ καί «θαυματολαγνικῇ» προσελεύσει τῶν χιλιάδων Προσκυνητῶν, πρὸς παρακολούθησιν τῆς «Τελετῆς τῆς ἀφῆς τοῦ ἁγίου Φωτός» κατὰ τό Μέγα Σάββατον, εἰς Ἱεροσόλυμα).

Τό κατωτέρω, ληφθήτω σοβαρότατα ὑπ' ὄψιν:

Μόνον, διά τήν ὑπ' ἀριθ. 20 Παραπομπήν καί τό Χωρίον **Ρωμ.12,6-8**, ἐπαναπροωθῶ τήν, **ἤδη**, ἀξιολογηθεῖσαν καί **διελθοῦσαν** (μᾶλλον) τῆς κρίσεως ὑμῶν, -οὐχί ἄνευ λόγου, σωτηρίου σκοποῦ καί ψυχικῆς ὠφελείας, πάντως- ἀποσταλεῖσαν ἐπιστολήν παρά τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου Νύσσης, πρὸς Κ η ν σ ί τ ο ρ α . Ἐνέργειά μου τήν ὁποίαν, -ὡς πρὸς τήν λεπτομέρειαν- "τῶν διαφόρων χαρισμάτων ἅτινα ἔχομεν, κατὰ τήν ἀναλογίαν τῆς πίστεως" (Ρωμ.12,6), πρέπει ἀπαραιτήτως καί πρωτίστως αὐτά ἐν συνεχείᾳ, νά ἔχωμε μυαλό ἔννοια καί πνεῦμα "**διακονίας, διδασκαλίας, παρακλήσεως, μεταδόσεως μέθ' ἀπλότητος, προΐσταμενίας μετά σπουδῆς καί συνεχοῦς παρουσίας, καί ἐλεημοσύνης μεθ' ἰλαρότητος**" (ἐ.ἄ)· οἱ, ὡς Κ η ν σ ί τ ω ρ , εἷς ἕκαστος δεχόμενοι τήν ἐπιστολήν καί μελετῶντες ταύτην. **Μή** θαυματολάγνοι ἀποδεικνυόμενοι, οἱ ἀπό τόπου εἰς τόπον διαρκῶς μεταβαίνοντες καί συλλαμβανόμενοι, ἵνα **πλειοτέρας** χάριτος καί βοηθείας παρά Θεοῦ τύχωμεν, μέσω τῶν **λίαν ἀγαπηθέντων "φίλων Αὐτοῦ, ἁγίων"** (Ψαλ.138,17). Δι' "**ὧν ἐθαυμάστωσεν, καί θαυμαστά ποιεῖ ὁ Κύριος**" (Ψαλ.4,3.. Ψαλ.97,1), καί "**Θαυμαστός ἐστίν ὁ Θεός ἐν τοῖς ἁγίοις Αὐτοῦ**" (Ψαλ.67,35). **Χωρίς οἱ ἄκτιστες**

ἐνέργειες καί ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ νά περιορίζονται τοπικῶς καί χρονικῶς. Ἀλλίμονον! Ὁ Θεός καί ἡ Χάρις Αὐτοῦ ἀπεργάζεται τὰς ἰάσεις, τὰς θεραπείας καί τὰ θαύματα, τὰ θαυμαστά γεγονότα! "Ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐντός ἡμῶν ἐστὶ" (Λουκ.17,21).

"Ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἔρχεται μετὰ παρατηρήσεως" (Λουκ.17,20).

"Τὰ σώματα ἡμῶν, ναὸς τοῦ ἐν ἡμῖν ἁγίου Πνεύματος ἐστὶ" (Λουκ.6,19).

Κ ο ν τ ο λ ο γ ί ς

Ἐπὶ τέλους, τί λέτε; Ὅταν ὁ Ἰδιος ὁ Υἱὸς καί Λόγος τοῦ Θεοῦ ἐπικαλεῖται ρητὰ καί κατηγορηματικά ὅτι,

"Ἦρθε ἡ ὥρα, πού οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ θά προσκυνήσουν τόν Πατέρα ἐν πνεύματι καί ἀληθείᾳ, διότι ὁ Πατήρ ἔΤΣΙ, κατ' ΑΥΤΟΝ τόν τρόπον, ΤΕΤΟΙΟΥΣ ζητεῖ τούς προσκυνούντας αὐτόν" (Ἰωάν.4,23),

Διότι "ΠΝΕΥΜΑ ὁ Θεός, καί τούς προσκυνούντας αὐτόν ἐν ΠΝΕΥΜΑΤΙ καί ΑΛΗΘΕΙΑ δεῖ προσκυνεῖν" (Ἰωάν.4,24).

Μέ «τό Σῶμα καί τό Αἷμα Του» νά ἔχῃς **Θεία Μετάληψη** (μαζί μέ ἄλλους, ἀπό κοινοῦ) καί **Θεία Κοινωνία** (θεία, μυστηριακή, ἀόρατη διαρκῆ ἐπικοινωνία καί ἐνίσχυση)!

Ναί! Κατόπιν ὅλων τῶν ὡς ἄνω, θά εὐρίσκονται περιθώρια καί "**κίβδηλα νομίσματα**" δικά μας ἀκόμη, γιά "**σουρτουκέματα**" καί δῆθεν "**πνευματικές ἀποδημίες**"!!! Καί τρέχα γύρευε..!

καί "Ν ι κ ο λ ο κ α ρ τ ἔ ρ ε ι"
τό ταίρι μ' ἄλλο ταίρι
κι' ὄχι πιά «περιστέρι»,
μά « κ ε ρ α υ ν ο χ α μ π ἔ ρ ι » ·

Γιατί στά ξένα μέρη,
εὐρῆκε μπουρλοτιέρη
πού ἄναψε φωτιά,
καί ξέχασε παιδιά
καί ἄντρα ἀγκαλιά.

Καί τή στερνὴ τή γνώση
πάει γιά νά περισώσει

καί νά περιμαζώση,
μετά ἀπό ὅ,τι ἔχει γίνει
κατά τή Νέα Κρήνη
καθείς, μά εἶν' ἀργά.

Τό πένθος ἀρχινᾷ,
ἀντί νά 'ρθῆ χαρά,
πατέρα φουκαρά,
σύζυγε **μασκαρά!**

Ἔβαλες **Θεό** στήν πάντα;!
Κλαῖγε μόνος σου γιά πάντα...

Κρίμα ἄν "κυνήγαγες τό χρῆμα"!
Ἄν τῆς ἔκανες **χατήρια**
καί **ἀλλοῦ** τά «μπανιστήρια» ...
Ξαπόσταινες ἀπό ἔριδες,
κι' εὔρισκε **Καμηλιέρηδες**.

Προηγούνται τά Μυστήρια.
Πρῶτα ὁ ΓΑΜΟΣ, οἱ Βαφτίσεις...
Ἄγνωστες οἱ **διαχύσεις**,
οἱ ἔρωτες κι' οἱ «**κατακτήσεις**» ...!!

Ἦχι τό νά προσκυνήσης
εἰς τούς Ἅγιους τούς Τόπους,
καί νά εὔρης «**παλιανθρώπους**»!!!
Κατ' **ἀνέμου** νά πάη τό σπίτι,
καί νά βγῆς ἀπ' τό **φεγγίτη!**

Ἦθελές τα κι' ἔπαθές τα.
Τώρα, **τί** ζητᾷς τά ρέστα;!
Κι' ἄν **σκεπάζης** τό κορμί σου,
στάζει πάντα ἡ ὀροφή σου...!

(π. Ἰωάννης)

Ἔπεται:

Ἄρθρο τοῦ Δρος κ. Κωνσταντίνου Σιαμάκη
Περί Τῆς «**Τελετῆς ἀφῆς τοῦ Ἁγίου Φωτός**»
τό Μεγάλο Σάββατο εἰς Ἱεροσόλυμα.

(Σ υ ν ἔ χ ε ι α)

Δέν πιστεύω σέ θαύματα, πιστεύω μόνο σ' ὅλα τὰ σημεῖα τῆς Βίβλου μέ πίστι ἐδραία καί ἀσάλευτη.

7. ΤΟ «ΑΓΙΟΝ ΦΩΣ»

Τὸ «ἅγιον φῶς» ποὺ «ἀνάβει στὰ Ἱεροσόλυμα μόνο του κάθε Μ. Σάββατο, χωρὶς νὰ τὸ ἀνάψει κανεὶς ἄνθρωπος», οὔτε ὁ πατριάρχης ποὺ κλείνεται μόνος του στὸ κουβούκλιο, ὅπου αὐτὸ ἀνάβει, ὅταν αὐτὸς μπαίνει καὶ κλείνεται ἐκεῖ, «ἐπειδὴ δὲν πρέπει νὰ τὸν βλέπη κανεὶς ἄλλος», φορῶντας ὄχι τὰ ἄμφιά του ἀλλὰ μιὰ ἐργαστηριακὴ λευκὴ ῥόμπα μόνον, ὅπως κάθε χημικὸς ἢ γιατρός πάνω στὴ δουλειά του φορᾶει τὴ λευκὴ ῥόμπα του, ἢ ὅποια δέχεται τὰ λερώματα καὶ τὶς μυρουδιές τῶν οὐσιῶν μέ τὶς ὁποῖες δουλεύει τὸ «ἅγιον φῶς» ποὺ κάποτε «δὲν ἔκαιγε ποτὲ κανέναν, ἀκόμη κι ἂν τὸ ἔβαζε κάτω ἀπὸ τὸ σαγόνι του ἔτσι ὥστε ἢ φλόγα του νὰ γλείφῃ τὴ σάρκα του, ἀλλὰ στὰ χρόνια μας τὰ πονηρὰ κι ἀμαρτωλά», κι ἀνοιχτομάτικα θὰ ἔλεγα, «δὲν καίει κατὰ τὰ πρῶτα 2,5 μόνο λεπτὰ ἀμέσως μετὰ τὸ αὐτόματο ἀναμμά του», κι ἀρχίζει νὰ καίῃ, πρὶν ἀκόμη ὁ πατριάρχης βγῇ ἀπὸ τὸ κουβούκλιό του καὶ τὸ δείξῃ στὸν εὐλαβῆ λαὸ καὶ σ' ὅποιονδήποτε ἐπὶ τῆς γῆς δεύτερο ἄνθρωπο· τὸ «ἅγιον φῶς» ποὺ μόνον οἱ ὀρθόδοξοι τὸ παίρνουν μέσα σὲ μεγάλο ἐνθουσιασμό κι ἀλαλαγμὸ ἀγαλλιᾶσεως μέ εὐφλεκτες δέσμες 33 κεριῶν, ὥστε ν' ἀπομακρύνωνται ἀπὸ τὸν πατριάρχη ταχύτατα, γιὰ νὰ τὸ μεταδώσουν σ' ὅλους· τὸ «ἅγιον φῶς» ποὺ διασκορπίζεται στὰ πέτρατα τῆς οἰκουμένης, κι ἀπὸ δῶ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα πηγαίνει μέ ὑπερηχητικὸ στρατιωτικὸ καταδιωκτικὸ ἀεροπλάνο καὶ τὸ παίρνει καὶ τὸ φέρνει ὀλόκληρος ὑφυπουργὸς ἢ καὶ ὑπουργὸς –ὅπως ἀκριβῶς γίνεται καὶ μέ τὴ χιτλερικὴ ὀλυμπιακὴ φλόγα τῆς παγανιστικῆς πυρομανίας–, καὶ τὸ κόμμα τοῦ ὑφυπουργοῦ ἐκεῖνου, τῆς ὁποιασδήποτε κυβερνήσεως, εὐλογεῖται ἔπειτα καὶ μαζεύει ψήφους, ἢ τοῦλάχιστο δὲν χάνει ψήφους ἀπὸ κάποια λαϊκὴ δυσαρέσκεια τῶν εὐλαβῶν· τὸ «ἅγιον φῶς» ποὺ ὁ πρωθυπουργὸς τῆς ὁποιασδήποτε κυβερνήσεως τὸ ὑποδέχεται ψηφοθηρώντας στὸ ἀεροδρόμιο μέ τιμὲς ἀρχηγοῦ κράτους καὶ στολὲς καὶ μπάντες· τὸ «ἅγιον φῶς» ποὺ κανεὶς δὲν ξέρει πότε ἀκριβῶς καὶ γιατί χάνει τὴν ἀγιότητά του, χωρὶς ν' ἀμαρτήσῃ, ὥστε τὴν ἄλλη χρονιά νὰ χρειάζεται ἄλλο «ἅγιον φῶς»· τὸ «ἅγιον φῶς» τὸ ὁποῖο ἔχει τὴν οἰκονομικὴ δύναμι «ἅγιον φῶς»· τὸ «ἅγιον φῶς» τῆς μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου, ἀφοῦ ποὺ δὲν εἶχε οὔτε τὸ φῶς τῆς μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου, ἓνα πατριαρχεῖο μόνο αὐτὸ συντηρεῖ τὸ πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων, ἓνα πατριαρχεῖο χωρὶς ποιμνιο γιὰ ἄρμεγμα κούρεμα καὶ γδάρισμα, καὶ ὄχι μόνο τὸ συντηρεῖ, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἐπιδραφεύει καὶ πολλὰ πλούτη κοινά, τὰ συντηρεῖ, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἐπιδραφεύει καὶ πολλὰ πλούτη κοινά, τὰ ὁποῖα ἔχουν τὴν ἀγιασμένη ιδιότητα νὰ μεταμορφώνωνται καὶ σὲ

ιδιωτικά· είναι τὸ μόνο «ἅγιον» ποὺ εἶναι ἄψυχο· οὔτε ἄγγελος οὔτε ἄνθρωπος οὔτε κἂν ζῶο ἢ φυτὸ ἢ μέταλλο ἢ πέτρα· σκέτη φωτιά.

Ὅπως προανέφερα βρῆκα ὅτι τὸ «ἅγιον φῶς» κατὰ τὴν ἀφήγησι τοῦ εἰδωλολάτρου χατζητουρίστα Παισανίου (5,27,5-6) ἀναβε αὐτομάτως καὶ πρὸ Χριστοῦ καὶ μέχρι τὸ Β' μ.Χ. αἰῶνα σὲ εἰδωλολατρικὰ προσκυνήματα δυὸ πόλεων τῆς Μ. Ἀσίας, στὰ Ὑπαιπα καὶ στὴν Ἱεροκαισάρεια. ἡ διαβόητη αὐτὴ εἰδωλολατρικὴ εἰσπρακτικὴ ἀπάτη εἰσῆχθη στὴ χριστιανικὴ ἐκκλησία τὸν 6' αἰῶνα, ὅταν ἡ φθίνουσα εἰδωλολατρία παρέδιδε τὴ σκυτάλη τῆς δάδας στὸ Χριστιανισμό. στὴν ὀρθόδοξη ἐκκλησία τῆς Ἀνατολῆς τὸ «ἅγιον φῶς» ὑπῆρξε ἄγνωστο μέχρι τὸ 1669. στὴν παπικὴ Δύσι εἰσῆχθη κι ἐμφανίστηκε ὡς «χριστιανικὸ» γιὰ πρώτη φορὰ τὸ 529 στὸ Πικτάβιον (Πουατιέ) τῆς Γαλλίας στὴν περιοχὴ τῆς Μικρασιατικῆς ἀποικίας Μασσαλίας. στὰ παποκρατούμενα Ἱεροσολυμιτικὰ προσκυνήματα τῆς ἀραβοκρατούμενης Παλαιστίνης μεταλαμπαδεύτηκε τὸν 8' αἰῶνα, καὶ πρῶτος τὸ ἀναφέρει ὡς Ἱεροσολυμιτικὸ ὁ μοναχὸς Βερνάρδος τὸ 870. τότε οἱ παπικοὶ διήνυαν τὸ πρῶτο σχίσμα τους ἐξ αἰτίας τῆς καταδίκης των ἀπὸ τὸ Φῶτιο Κωνσταντινουπόλεως. οἱ παπικοὶ ἀναβαν τὸ «ἅγιον φῶς» μέχρι τὰ τέλη τοῦ 13' αἰῶνος. τότε πέρασε στὰ χέρια τῶν «ὀρθοδόξων» πατριαρχῶν Ἱεροσολύμων Νεκταρίου (1660 - 69) καὶ Δοσιθέου Β' (1669 - 1707), θείου κι ἀνεψιοῦ. εἶχε συμβῆ τὸ ἐξῆς. ἐπὶ τῶν δυὸ αὐτῶν πατριαρχῶν τὸ 1669 οἱ δυτικοὶ Φράγκοι ἔχασαν τὴν Κρήτη καὶ τὸ Αἰγαῖο, ποὺ τὰ πῆραν οἱ Τούρκοι. τότε οἱ Τούρκοι ἔξωσαν τοὺς παπικοὺς κι ἀπὸ τὰ Ἱεροσολυμιτικὰ προσκυνήματα καὶ τὰ παρέδωσαν στοὺς ὀρθοδόξους ὑποτελεῖς των Ἑλλήνες μὲ συμφωνία νὰ μοιράζονται μ' αὐτοὺς τὶς εἰσπράξεις. οἱ δυὸ προειρημένοι πατριάρχες ἦταν μεγάλοι εἰσπράκτορες τῶν Τούρκων. κι ἀπὸ τότε ἡ ἀπάτη αὐτὴ καρφισώθηκε στοὺς ὀρθοδόξους. κατὰ τὴν ἀλλαγὴ σκυτάλης καὶ δάδας τοῦ «ἁγίου φωτός» ὑπῆρξε μεταξὺ δυτικῶν καὶ ἀνατολικῶν συμφωνία οἱ δυτικοὶ νὰ μὴν ἀποκαλύψουν ὅτι τὸ «ἅγιον φῶς» εἶναι ἀπάτη -δὲν συνέφερε ἄλλωστε καὶ στὸ γόητρο τῶν ἰδιων-, οἱ δὲ ἀνατολικοὶ ν' ἀνεχθοῦν τὴ δρᾶσι τῆς νεοϊδρυτῆς παπικῆς οὐνίας στοὺς κόλπους τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας καὶ νὰ διατηροῦν χαμηλοὺς τοὺς τόνους τῆς ἀντιπαπικῆς πολεμικῆς.

Οἱ δυὸ προειρημένοι δηλαδὴ πατριάρχες Ἱεροσολύμων πούλησαν καὶ τὴν ψυχὴ τους καὶ τὴν ὀρθοδοξία στὸν πάπα Ῥώμης καὶ στοὺς μουσουλμάνους Τούρκους μὲ ἀντάλλαγμα τὴν προσοδοφόρο ἀπάτη τοῦ εἰσπρακτικωτάτου «ἁγίου φωτός». νομίζω ὅμως ὅτι κατὰ τὴ βλάβη καὶ προδοτικὴ ἐκείνη ἀγοραπωλησία δὲν ἔμειναν ἀλέρωτοι καὶ οἱ ἄλλοι τότε πατριάρχες καὶ μητροπολίτες καὶ

λοιποὶ ἰθύνοντες τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας. καὶ δὲν ἔμειναν ἀλέρωτοι, ἐπειδὴ δὲν ἔμειναν κι ἀλάδωτοι. ἡ λαδιὰ λερώνει. μέσα σ' ἓναν περίπου αἰῶνα, τὸ 1810, ἐπὶ πατριάρχου Ἱεροσολύμων Πολυκάρπου (1808-27), ἡ ἐμπορία τοῦ «ἀγίου φωτός» καὶ τὰ ἱερὰ κέρδη τῆς ἐκτινάχθηκαν σὲ ὕψη δυσθεώρητα. ἐπίσης καὶ ἡ κυνικὴ ἀναίδεια τῆς σχετικῆς διαφημίσεως καὶ τοῦ ξεσηκώματος ὅλων τῶν ὀρθοδόξων Χριστιανῶν νὰ γίνουν χατζήδες (ἡ λέξι εἶναι ἀραβικὴ - μωαμεθανικὴ) καὶ νὰ ξεπλύνουν τ' ἀνεξομολόγητα παραπτώματά τους χωρὶς μετάνοια, μὲ βάπτισμα στὸν Ἰορδάνη, μὲ συγχωροχάρτι τοῦ πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἀναιδέστατο, καὶ μ' ἓνα σωτηριῶδες ζωγραφιστὸ σάβανο ποὺ εἶναι σκέτο ἀλεξίπτωτο ἢ ἀερόστατο γιὰ τὸν παράδεισο, παρ' ὅλο ποὺ τὸ ἴδιο παραμένει στὸν τάφο, καὶ δὲν φοβήθηκαν οἱ ἀθεόφοβοι οὔτε τὴ βλασφημία κατὰ τοῦ βαπτίσματος, τὸ ὁποῖο ἀθετεῖται μὲ τὸ βάπτισμα στὸν Ἰορδάνη. αὐτὰ ἐξερέθισαν τὸν Ἀδαμάντιο Κοραῆ, ὁ ὁποῖος μὲ ἡμερομηνία 18-2-1826 ἔγραψε τὸ ἀρχαιότερο κείμενο ἐναντίον τῆς ἀπάτης καὶ θεομπαιξίας τοῦ «ἀγίου φωτός» μὲ πολλὴ ἀηδία κι ἀγανάκτησι. παρ' ὅλ' αὐτὰ τὸ «ἅγιον φῶς» ἐξακολουθεῖ ἀπτόητο κι ἀδιάντροπο ν' ἀνάβη εἰσπράττοντας καὶ νὰ εἰσπράττη ἀνάβοντας ἀπ' ὁποιονδήποτε πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων, ἀκόμη κι ἀπὸ κείνον ποὺ ἀνέδειξε ὁ Βαβύλης.

Ἦτο γοῦν ὁ προειρημένος πατριάρχης Δοσίθεος πολὺ σπουδαῖος ἀνεψιὸς τοῦ προκατόχου του, ποὺ ἔγινε διάκονος στὰ 15 χρόνια του, ἀρχιμανδρίτης στὰ 18 του, κι ἐπίσκοπος - πατριάρχης στὰ 29 του, δηλαδὴ πάντοτε ἀντικανονικά. ἐπειδὴ ἦταν ἀνεψιὸς τοῦ προκατόχου του. εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος στὸ ἐρώτημα ποὺ ἔθεσε μόνος του στὸν ἑαυτό του ὡς ἐρώτημα τοῦ ποιμνίου του δῆθεν (στὴν Ὁμολογία του), ἂν πρέπει οἱ Χριστιανοὶ νὰ διαβάσουν τὴν Ἁγία Γραφή, ἀπάντησε ῥητῶς καὶ κατηγορηματικῶς: «Οὐ». διότι κατὰ τὴν πατριαρχικὴ γνώμη του ἡ ἀνάγνωσι τῆς Ἁγίας Γραφῆς ἀπὸ Χριστιανούς εἶναι ἀσέβεια. εἶναι ὁ ἴδιος ἐκεῖνος ποὺ ὅταν κάποιοι ὀρθόδοξοι Χριστιανοὶ στὰ βάρη τῆς Μ. Ἀσίας τοῦ ἔγραψαν γεμάτοι τύψεις ὅτι ἐξαναγκάστηκαν νὰ ἐξομώσουν ὁμαδικὰ καὶ νὰ γίνουν μωαμεθανοί, καὶ τί πρέπει νὰ κάνουν, γιὰ νὰ ἐξιλεωθοῦν, τοὺς ἀπάντησε «Μὴ στενοχωριέστε, δὲν πειράζει, μείνετε μωαμεθανοί, χωρὶς ν' ἀνησυχῆτε καθόλου· καὶ ἔτσι θὰ σωθῆτε». αὐτὸς ὁ Δοσίθεος θαυματούργησε πρῶτος ἐν τῇ ὀρθοδοξίᾳ τὸ «ἅγιον φῶς».

Σήμερα τὸ «ἅγιον φῶς» τὸ ὑποστηρίζουν μὲ θερμὸ ζῆλο καὶ ἄθεοι δημοσιογράφοι, ποὺ πηγαίνουν καὶ «τὸ βλέπουν μὲ τὰ μάτια τους», ἐπειδὴ λειτουργοῦν ὡς λαδωμένες καὶ καλολαδωμένες μηχανές τοῦ κυκλώματος. σήμερα ἐπίσης, ὅταν ἀνάβη, διαχέει καὶ γαλάζιες καὶ ἄλλων χρωμάτων ἀνταύγειες στοὺς χώρους τῆς ὀρο-

φῆς τοῦ σχετικοῦ ναοῦ σὰν τὸ βόρειο σέλας. ἡ ἠλεκτρονικὴ τὰ μικροσιπς καὶ τὰ τηλεχειριστήρια μπῆκαν κι αὐτὰ στὴν ὑπηρεσία τῆς ἀπάτης· ἐκσυγχρονισμός. δὲν ἔχω διευκρινίσει ἂν οἱ ἔγχρωμες ἀνταύγειες φαίνονται καὶ στὸν πραγματικὸ σχετικὸ ναὸ τῶν Ἱεροσολύμων ἢ μόνο στὴν ὀθόνη τῆς τηλεοράσεως. πάντως ἡ ἠλεκτρονικὴ τεχνολογία μπορεῖ νὰ τὰ κάνη καὶ τὰ δυό, ἀρκεῖ νὰ εἶναι καλολαδωμένοι οἱ κάμεραμεν. σήμερα τὶς εἰσπράξεις τοῦ «ἁγίου φωτός» καὶ τοῦ «παναγίου τάφου» τὶς μοιράζονται μὲ δικαιοσύνη τὸ πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων, ἡ Ἰορδανικὴ μωαμεθανικὴ κυβέρνησι τῆς ὁποίας ἴδρυμα ὡς νομικὸ πρόσωπο ἰδιωτικοῦ δικαίου εἶναι ὁ τάφος καὶ τὸ φῶς, καὶ ἡ Ἀγιοταφικὴ ἀδελφότης, καὶ τὸ ἰουδαϊκὸ κράτος τοῦ Ἰσραήλ.

Αὐτὸ λοιπὸν τὸ «ἅγιον φῶς», καὶ κατὰ τὴ γνώμη μου, εἶναι ἡ πιὸ μεγάλη καὶ πιὸ φθοροποιὸς καὶ ψυχῶλεθρος ἀργυρολογικὴ ἱερατικὴ ἀπάτη τῶν ἡμερῶν μας. διότι φυσικὰ ὁποιαδήποτε ἱερατικὴ ἀπάτη εἶναι μόνο ἀργυρολογικὴ. αὐτὸ εἶναι ἡ ἀπάτη ἢ ὁποία σαμποτάρησε ὅσο καμμιά ἄλλη τὴν ἀξιοπιστία τῶν σημείων τῆς Βίβλου, πού ἐπιτέλεσαν ὁ Κύριος οἱ προφῆτες καὶ οἱ ἀπόστολοι, ἡ διαβολικὴ ἀπάτη πού φθείρει καὶ γελοιοποιεῖ τὴ Χριστιανικὴ πίστι ὅσο ἐλάχιστες ἄλλες παρόμοιες ἀπάτες. εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ πιὸ μεγάλα ἀργυρολογικὰ αἴσχη, γιὰ τὸ ὁποῖο κάθε μέτοχός του κι ἐνσυνείδητος προπαγανδιστής του δὲν θὰ δῆ θεοῦ πρόσωπο στοὺς αἰῶνες τῶν αἰῶνων. διότι ἄλλο εἶναι ν' ἀμαρτάνης ὑποκύπτοντας σ' ἓνα ἰσχυρότατο φυσικὸ θέλητρο, πού καὶ μὲ τέτοια ἀμαρτία εἶναι πιθανὸ τελικὰ νὰ πᾶς στὴν κόλασι, κι ἄλλο καὶ πολὺ χειρότερο εἶναι νὰ κάνης ἀπάτες θεομπαιξίας καὶ θεοκαπηλείας, γιὰ νὰ κερδήσης χρήματα, μὲ τὰ ὁποῖα θὰ ἱκανοποιῆς ὅλα τὰ πάθη σου. ἂν μὲ τὸ πρῶτο πᾶς στὴν κόλασι πιθανῶς, μὲ τὸ δεύτερο πᾶς σίγουρα καὶ ἀναμφίβολα. καὶ μὲ τὸ πρῶτο ντρέπεσαι, φοβᾶσαι, νιώθεις ἐνοχές, καὶ μετανοεῖς, ἐνῶ μὲ τὸ δεύτερο γίνεσαι ἀνάληγτος, φρονεῖς ὅτι προσφέρεις καὶ λατρεῖα στὸ θεό, καὶ δὲν μετανοεῖς ποτέ. τὸ πρῶτο εἶναι διαφθορὰ σὰν τὴν πορνεία, τὸ δεύτερο εἶναι διαστροφὴ σὰν τὸν κιναιδισμό.